

Publicerad 2011-02-12 10:03 av erkki

Jag var väl 15 år, så där...

Prickig korv

Anders!

Ja.

Kan du ta cykeln till Hagerts och köpa två hekto prickig korv?

OK, då

Det var mitt på dagen en lördag, och pappa skulle snart komma hem från jobbet. Fast så fick man inte uttrycka sig. Arbetet, hette det. Jag var konstant trött, men tyckte det var skönt att åka ut lite. Det var fint väder. Så slapp jag tjetet att alltid sitta inne och glo. Det var före TV:ns tid, så jag satt ofta försjunken i egna tankar om ditt och datt. Ingen fattade, och ingen brydde sig. Men jag konstruerade alltid modellflygplan. Bra dög inte. Bara bäst! Det blev många skisser. Mängder!

Jag avbröt, cyklade iväg, tog min nummerlapp och väntade på min tur.

Det var mest andra tanter i affären. Sådana där som var massiva ner till golvet och hade något baskeraktigt på huvudet. Och mängder av varor i sina shoppingväskor. Beige var den förhärskande färgen. Det normala var då att tanter var hemmafruar och lördagmiddagen lite av veckans höjdpunkt. Männen slutade i regel sina jobb mitt på dagen, och lördagsmaten skulle väl höja sig över nivån till vardags.

Så stod det en och annan tjej som man kände igen från skolgården. Jag hade ingen chans på dem, ingen vettig i alla fall, men det brydde sig inte hormonerna om. Plötsligt tänkte jag lite på min okammade kalufs och såg en poäng med mina allmänt säckiga kläder. Nu ville jag uppträda bra, sträckte på min lite kutiga rygg och försökte hitta någon reflex i något fönster för att kolla frisyren. Fy farao! Och vilka oborstade skor, jag hade! Jaja, mer än att rätta till håret lite, kunde jag inte göra. Det är ju ändå kört. Jag hörde till de minst intressanta på skolgården, so what...Jag hade ju mina fina modellflygplan, och fick nöja mig med det.

Prickig korv, var det. Prickig korv... All korv är ju prickig! Detta var en charkuteributik som hade mängder av olika korvar. Hur skulle jag kunna beskriva det mamma ville ha? Prickig korv? Det måste ju vara någon slags "familjeslang", ett uttryck som bara finns hemma. Vad heter det?

Vad heter det???!!!

Ska jag stå där som ett fån - när det blir min tur - och stamma. Ska de få extra näring till rastsnacket, på skolgården, nästa vecka. Jag kände mig trots allt lite iakttagen. Skulle ingen annan köpa den där korven. Någon i kön före mig.

Nej, kön före blev kortare.

Jag tar en ny nummerbricka!

Jag hann inte. Det blev min tur. Skulle jag åka hem och fråga?

56! ... 56!!! Ingen som har 56??

Så slog det mig att jag hade hållit min bricka fullt synlig, så det höll inte, jag kom inte undan. Jag låtsades försjunken i andra tankar, och lämnade snabbt över bricka till expediten på andra sidan disken.

Vad får det lov att vara ? (Man började inte med "Hej" på den tiden, vilket för övrigt betyder samma sak.)

Korv.

Vilken sort?

Två hekto.

Jaha, men vilken sort?

Smörgåspålägg.

Vi har lite olika sorter att välja på, sa expediten mycket vänligt, och höll upp en som såg lite för ljus ut. Tusan också! Men jag fick en chans!

Har ni ingen som är lite mörkare?

Så höll hon upp en som verkade stämma precis. Skönt!

Just precis! Två hekto.

Jag började slappna av lite. Krisen var över. Jag får fråga mamma, när jag kommer hem, vad det heter, egentligen.

I samma veva stod en tant alldeles intill som blev expedierad samtidigt med mig. En som hade köpt mängder av varor. Hon avslutade mina minnesbilder från detta tillfälle med följande ord:.

"Jag tar tre hekto prickig korv också. Det tycker barnen så mycket om."

Pust!

När jag lämnade affären, så sa jag mig, att jag måste börja använda den där flaskan i badrummet.
Aluminiumkloriden. Mot armsvett, hade mamma sagt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkänt med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten